

Sygn. akt IV P 298/12

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 lutego 2013 r.

Sąd Rejonowy w Lubinie Wydział IV Pracy

w składzie:

<i>Przewodniczący:</i>	<i><u>SSR Agnieszka Czyczerska</u></i>
<i>Protokolant:</i>	<i>Magdalena Weryńska</i>

po rozpoznaniu w dniu 27 lutego 2013 r. w Lubinie

na rozprawie sprawy

z powództwa M. K.

przeciwko (...) Sp. z o.o. w likwidacji w L.

o zapłatę odprawy pieniężnej

o d d a l a powództwo

UZASADNIENIE

M. K. po ostatecznym sprecyzowaniu żądania wniósł przeciwko stronie pozwanej – (...) sp. z o.o. w Likwidacji w L. pozew o zasądzenie na jego rzecz kwoty 20.968,20 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 01.10.2012r. do dnia zapłaty.

W uzasadnieniu pozwu powód podał, że był zatrudniony u strony pozwanej, zajmującej się usługami specjalistycznymi na rzecz kopalń, jako górnik operator w okresie od 01.02.2005r. do 30.09.2012r. Strona pozwana została postawiona w stan likwidacji. Władze spółki oświadczyły pracownikom, że konieczne będzie rozwiązanie stosunków pracy. Z częścią pracowników rozwiązano umowy o pracę w trybie porozumienia stron. W okresie od 1 do 30 września rozwiązano stosunki pracy z około 40 pracownikami. Pozwana Spółka zatrudniała łącznie około 50 pracowników. Pracownicy, z którymi rozwiązano umowy o pracę za porozumieniem stron mieli znaleźć zatrudnienie w innym podmiocie. Powód rozwiązał za porozumieniem stron umowę ze stroną pozwaną i zawarł nową umowę z Przedsiębiorstwem (...) z siedzibą w L.. Powód zwrócił się do strony pozwanej o wypłatę odprawy w wysokości 2 miesięcznego wynagrodzenia za pracę, albowiem rozwiązanie umowy o pracę nastąpiło z inicjatywy pracodawcy. Zdaniem powoda w takich okolicznościach sprawy należy się mu odprawa pieniężna, o której mowa w art. 1 ust. 1 i 2 Ustawy o szczególnych zasadach rozwiązywania z pracownikami stosunków pracy przyczyn niedotyczących pracowników.

Strona pozwana (...) sp. z o.o. w likwidacji w L. nie uznała powództwa i wniosła o jego oddalenie.

W odpowiedzi na pozew zarzuciła, iż pracownicy pozwanej spółki, w związku z postawieniem jej w stan likwidacji, znaleźli zatrudnienie w przedsiębiorstwie, które przejęło obowiązek realizacji robót górniczych w (...). Przed podpisaniem porozumieniem rozwiązujących umowę o pracę pracownicy zawarli porozumienia z firmą przejmująca

obowiązki pozwanego o zawarciu z dniem 01.10.2012r. umów o pracę. Dlatego strona pozwana zgodziła się zawrzeć porozumienia o rozwiązaniu umów o pracę z dniem 30.09.2012r. Strona pozwana wskazała, że w tych okolicznościach nie można przyjąć, iż rozwiązanie umowy o pracę nastąpiło wyłącznie z przyczyn leżących po stronie pracodawcy. W dacie rozwiązania umowy o pracę pozwany nie dokonał jeszcze sprzedaży majątku spółki – sprzedaż rzeczy ruchomych nastąpiła dopiero w październiku 2012r.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powód M. K. był zatrudniony u strony pozwanej od 01.02.2005r. na stanowisku górnika operatora samojezdnych maszyn pod ziemią.

Wysokość miesięcznego wynagrodzenia powoda liczona jak ekwiwalent za urlop wypoczynkowy wynosiła 10.484,10 zł brutto.

Strona pozwana świadczyła na rzecz (...) S.A. usługi specjalistyczne. Z dniem 20.08.2012r. strona pozwana została postawiona w stan likwidacji.

W dniu 28 września 2012r. pozwana zawarła z Przedsiębiorstwem (...) Sp. z o.o. w L. umowę cesji. Na jej podstawie pozwana przeniosła na cesjonariusza wszelkie prawa i obowiązki wynikające z zawartej przez nią z (...) Oddział (...) w L.. Strona pozwana sprzedała (...) rzeczy ruchome w postaci narzędzi, samochodów, maszyn warsztatowych.

W związku z przejęciem robót od strony pozwanej Przedsiębiorstwo (...) Sp. z o.o. w L. w dniu 27.09.2012r. wydało powodowi na piśmie „promesę zatrudnienia”, potwierdzając zamiar zatrudnienia powoda na stanowisku górnika operatora (...).

W dniu 28.09.2012r., w związku w/w promesą zatrudnienia, powód zawarł ze stroną pozwaną porozumienie o rozwiązaniu umowy o pracę z dniem 30.09.2012r.

Od dnia 01.10.2012r. powód jest zatrudniony w (...), zawarł z tym pracodawcą nową umowę o pracę na czas określony.

W analogiczny sposób rozwiązano umowy o pracę z około 40 pracownikami, z 58 zatrudnionych. Tych 40 pracowników zostało zatrudnionych w (...). Z pozostałymi pracownikami rozwiązano umowy o pracę za wypowiedzeniem przez pracodawcę. Nie otrzymały one odprawy.

Pracownicy, którzy zawarli nowe umowy o pracę z (...) wykonują te same obowiązki, które wykonywali na rzecz strony pozwanej, w tym samym miejscu.

Dowód: akta osobowe powoda

Kserokopia promesy zatrudnienia, k. 21

Zeznania świadków:

- A. B., k. 29

- M. D., k. 29 verte

Zeznania powoda, k. 29 verte

Zeznania Likwidatora str. Pozwanej C. Z., k. 30

Sąd zważył, co następuje:

Na wstępie należy wskazać, iż stan faktyczny rozpoznawanej sprawy był w istocie bezsporny. Z powodu procesu likwidacji strony pozwanej, z większością pracowników, w tym z powodem, rozwiązano stosunki pracy za

porozumieniem stron. Pracownicy zgodzili się zawrzeć takie porozumienia, albowiem otrzymali oni od Spółki, która przejęła wykonywanie robót na rzecz Spółki (...), promesy zatrudnienia. Faktycznie (...) zawarł z tymi pracownikami nowe umowy o pracę na czas określony. Pracownicy wykonują nadal w tym samym miejscu te same czynności.

W świetle tych okoliczności sporne pozostawało pomiędzy stronami istnienie po stronie powoda uprawnienia do odprawy pieniężnej z Ustawy o rozwiązywaniu z pracownikami stosunków pracy z przyczyn niedotyczących pracowników.

W pierwszej kolejności należy wskazać, iż odprawa, której zapłaty domagał się powód, przysługuje w sytuacji rozwiązania stosunku pracy z przyczyn niedotyczących pracownika - art. 8 Ustawy z 13.03.2003r. o szczególnych zasadach rozwiązywania z pracownikami stosunków pracy z przyczyn niedotyczących pracowników (zwana dalej Ustawą). W ocenie Sądu natomiast, w realiach rozpoznawanej sprawy, nie doszło do rozwiązania stosunku pracy powoda, a jedynie zmiany pracodawcy w trybie art. 23¹ k.p. Bezsporne w sprawie było, iż strona pozwana świadczyła na rzecz kopalni usługi specjalistyczne, tj. roboty wiertnicze, hydrologiczne, badawcze na podstawie umowy zawartej z kopalnią. Roboty te wykonywała grupa około 58 pracowników strony pozwanej. Zgodnie ze stanowiskiem Sądu Najwyższego, wyrażonym w wyroku z dnia 17 maja 2012r. (IPK 180/11) „W sektorach, w których działalność przedsiębiorstw opiera się głównie na się roboczej, zespół pracowników, który prowadzi trwale wspólną działalność, może tworzyć jednostkę gospodarczą, a jednostka taka może zachować tożsamość po dokonaniu tego przejęcia, jeśli nowy pracodawca nie tylko kontynuuje dotychczasową działalność, lecz gdy ponadto przejmie zasadniczą część personelu, który jego poprzednik przydzielił do tego zadania(...)”

Przenosząc przez analogię tę tezę na grunt rozpoznawanej sprawy należy przyjąć, iż skoro nowy podmiot przejął zadania strony pozwanej zlecone przez (...) S.A., odkupił od niej maszyny warsztatowe, narzędzia, a przejęte zadania realizuje przy pomocy ponad 40 pracowników strony pozwanej (z ok. 58 przydzielonych przez stronę pozwaną do tych zadań), to taki stan faktyczny jest objęty normą z art. 23¹ k.p. (...) stał się z mocy prawa stroną stosunku pracy powoda. Wszelkie czynności prawne podejmowane w celu obejścia normy z art. 23¹ k.p., w tym porozumienie o rozwiązaniu stosunku pracy zawarte pomiędzy powodem, a stroną pozwaną, są nieważne – art. 58 k.p. W konsekwencji Sąd uznał, że powód pozostaje od 2005r. w tym samym stosunku pracy, z tym zastrzeżeniem, że od października 2012r. nastąpiła zmiana po stronie pracodawcy w trybie art. 23¹ k.p. Takie ustalenie prowadzi do przyjęcia bezzasadności żądania powoda zapłaty na jego rzecz odprawy z Ustawy o „zwolnieniach grupowych”- art. 8 Ustawy a contrario.

Na marginesie można dodać, że gdyby przyjąć, iż w sprawie nie ma zastosowania norma z art. 23¹ k.p., powództwo również podlegałoby oddaleniu. W przypadku rozwiązania umowy o pracę za porozumieniem stron, konieczne jest bowiem ustalenie, że przyczyny niedotyczące pracownika stanowiły wyłączny powód uzasadniający rozwiązanie umowy - art. 10 Ustawy. (por. również wyrok Sądu Najwyższego z 3.11.2010r., IPK 81/10). Tymczasem powód zawarł ze stroną pozwaną porozumienie o rozwiązaniu umowy, albowiem miał zapewnione zatrudnienie przez firmę (...). Gdyby nie otrzymał promesy zatrudnienia nie zgodziłby się na rozwiązanie umowy. To z kolei, w ocenie Sądu, stanowi współprzyczynę rozwiązania umowy i wyklucza prawo domagania się odprawy.

Mając na uwadze powyższe, Sąd powództwo oddalił w całości.